

ΞΕΝΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ**ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΛΕΠΟΥΔΕΣ**

— Πάντα πιάνονται ή ἀλεποῦδες στίς παγίδες, όσο πονηρές κι' αὐτένε.

(Ι τ α λ i z ή)

— Η ἀλεποῦ κυττάει πάσω της, κι' ὅταν ἀκόμη δὲν τὴν κυνηγάνε.

(Ρ ο σ σ i z ή)

— Λεγών ή γρήγορα, ή ἀλεποῦ θὰ πέσῃ στήν παγίδα.

(Γ α λ i z ή)

— Οταν ἔχει παγίδες στή γεντονιά του ἀλεποῦδες, καὶ μὲν πάντην

νὰ προσέχῃ τὸ κοττέτο του.

(Γ ε ο μ α ν i z ή)

— Η ἀλεποῦ δὲν πιάνεται μὲ τὸ κυνῆρη, ἀλλὰ μὲ τὴν παγίδα.

(Δ α ν i z ή)

— Η γρήγ. ἀλεποῦ δὲν χρειάζεται δασκάλων.

(Α γ γ λ i z ή)

— Οταν σὲ σινθούλενει ή ἀλεποῦ, ἔχει τὰ μάτια σου τέσσερα στὸ

κοττέτοι.

(Ι τ α λ i z ή)

— Η ἀλεποῦ ποὺ κοιμάται ὡς τὴν αὐγή, ἔχει τὸ στομάχι ἀ-

δειανό.

(Γ α λ i z ή)

— Ο θάνατος τῆς ἀλεποῦς εἶναι τῆς κόπτας ή ζού.

(Γ ε ο μ α ν i z ή)

— Τῆς ἀλεποῦς ή σφέψεις δὲν χωροῦν ποτὲ στοῦ λιονταριοῦ τὸ

κεφάλα.

(Γ Α γ γ λ i z ή)

— Όσο ποὺ πολὺ γυρίζει ή ἀλεποῦ, τό-

σο ποὺ πολλὰ δρνθισα πάνει.

(Ι τ α λ i z ή)

— Οταν ξεφεύγει ἀτ' τὴν παγίδα, ή

ἀλεποῦ γίνεται ποὺ ἔξιντν ἀτὸ πρίν.

(Γ ε ο μ α ν i z ή)

— Οταν πεινάει ή ἀλεποῦ, λέει πῶς

δὲν νυστάζει.

(Ε λ λ η ν i z ή)

ΕΥΘΥΜΑ ΛΟΓΙΑ**ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ**

Μεταξὺ φίλων.

— Τάμαθες; Ό καιμένος ο Κώστας τοελλάθηρε!

— Άπο καμψιά μεγάλη λύπη;

— Οχι. Άπο μά μεγάλη καρά.

— Μά τι τοῦ συνέβη;

— Πέθανε ή πεθέρα του!

***

— Μὲ τρόπει τὸ ζέρι μου...

— Σίγινφα θὰ πάρης παράδες.

— Δάνεισέ μου λιοτόν ἐνα κατοστάριο!

διομάτιο του καὶ πλησίαζε στὸ πρεββάτι του.

Μόλις όμως ἄπλονε τὸ ζέρι του γιὰ νὰ πάση τὸ δικό του καὶ νὰ τὸν σφυγματεύσῃ, ο Φρούνστ γινόταν ἔξι φρενόν, μαζειόταν στὶς πουνέδεις του, κειρονυμώντας μὲ ἀπόγνωση, καὶ ἀσφαλῶς, ἀν τὸν βαστούσαν τὰ πόδια του, θὰ σπρωνώταν ἀτ' τὸ κρεββάτι του καὶ θὰ πήγαινε νὰ πέσῃ ἀπ' τὸ παράθυρο, πραγματοποιῶντας τὴν ἀπειλή του.

Μόνο τὶς δινά τελευταῖς ἡμέρες ποὺ τὸν θεατόντος του, δταν πειά δὲν μποροῦσε νὰ φέρῃ τὴν παρομιωρή ἀντίστασι, οι γιατροί κατώθωσαν νὰ τὸν πληριάσουν καὶ νὰ τὸν ἔχετάσουν. Μά ήταν πολὺ ἀ-

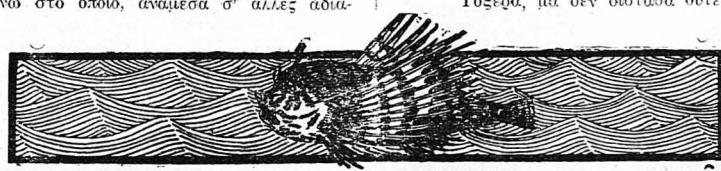
γά πειά.

Ο ἑτοιμάντος συγγραφεὺς ὑπέφερε ἀπὸ τρομεροὺς πόνους, μᾶς ὡς τὴν τελευταῖς του στηρή διατήρησε ὅλη τὴν πνευματική του διαύγεια. Τὴν προηγουμένη μάλιστα τοῦ θανάτου του νίκτα, κάλεσε κοντά του ἔνα φίλο του καὶ τοῦ ὑπαγόρευσε διάφρορες ἐντιτάσεις του ἀτὸ τὸν θανάτο ποὺ πλοιάζει. Ή ἐντιτάσεις του αὐτές, μοναδικές στὸ είδος τους στὴν παγκόσμιο λογοτεχνία, ἥσαν πρωτορυμένες γιὰ νὰ συμπληρώσουν τὶς σελίδες ποὺ είχε γράψει γιὰ τὸν θάνατο ἐνδός ήρωος του ἔργου του.

Ο Φρούντ πέθανε στὶς 18 Νοεμβρίου 1922.

Κοντά του, μαυρουμένο ἀπὸ κάπτοι φάρμακο ποὺ είχε χυθεῖ, βρῆκαν ἔνα κομμάτιο χορτί, ἐπάνω στὸ δοποῦ, ἀνάμεσα σ' ἄλλες ἀδιάβαστες λέξεις, ήταν γραμμένο τὸ δόνομα ντε Φορσεβόλ, τὸ δόνομα δηλαδή ἐνδός φανταστικοῦ προσώπου ποὺ σκόπευε νὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ ὡς ἥρωας ἐνός καινούργιου ἔργου του....

ΤΕΛΟΣ

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ**ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ**Η ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ

Δῶσε φωμάτια καὶ νερό στοῦ σορακαοῦ τὸ σκύλο, γιὰ νὰ τὸν ἔχῃς πάντοτε τὸν πιὸ πιστὸ σου φίλο. Κύ διας πανεῖς καμψιά φορά καρό γιὰ σὲ τολμήσει, θὰ τρέξῃ μὲ τὰ δόντια του νὰ τὸν παταξίσῃ.

Κάμε πολὺ στὸν ἄνθιστο ποὺ ἔχει νοῦ καὶ γνῶση, μᾶς μήν προσμένεις ἀδικα γιὰ νὰ σου τὸ πληρώσῃ. Κύ διας πανεῖς καμψιά φορά καρό γιὰ σὲ τολμήσει, θὰ τρέξῃ μὲ τὰ πέρια του γιὰ νὰ τὸν βοηθήσῃ.

Μέο' στὸ σινάι καράζεται βαθειά ή εὐγνωμοσύνη, ἀλλ' όμως ἀτ' τὸν ἄνθιστο περνᾶ γοργή καὶ σύνει.

(Ἄπο τὴν Ἰνδοκή «Μαζαβαράτα»).

ΜΕ ΤΟΝ ΙΔΡΩΤΑ

Κανένα πρᾶγμα δὲν μπορεῖ πανένας ν' αποχτίσῃ, ἀν τὸν ιδρωτὰ του στὴ γη ἀδάποστα δὲν γίνεται. Έξεινος ποὺ ἐπιμένει νὰ βρῇ ώραια κοράλλια, τ' ανάζητα στὸ πέλαγος καὶ ὅρι στ' ἀρρωγάλια.

Μήπως τὴ διαμαντόπετρα ποὺ τόσο τὴν τιμοῦνε στὴν ἐπαγάνεια τῆς γης νὰ τὴν εύφορην μποροῦνε; «Αν ὁ ἐργάτης παταγῆς τὸν ίδρωτα δὲν γίνει, ποτὲ η διαμαντόπετρα δὲν θὰ λαμπούσῃ» (πήση).

(Άπο τὴν Ἰνδοκή «Μαζαβαράτα»). Μεταφράσεις Τ. Μ. ΤΣΙΧΛΑΚΗ

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

(Τοῦ Ισπανοῦ ANTONIO ΦΑΒΡΕΣ)

«Οιο τὸ ξέροντε ποὺδ καὶ πόδες εἰν' ο κόπτος καὶ ή ζωὴ μὰ κομιδία, καὶ όμως στὴ φάρση τῆς ζωῆς αὐτὴ πετοῦνται τὴ γαλήνη καὶ τὴν εὐτριγία.

Τὸ ξέροντε πόδες θὰταν ή ζωὴ γοργίς τη φάρση αὐτὴ σωτὴν εὐτριγία, καὶ όμως τινάριο πετοῦνται τὴ ζωὴ σὰν τονόδηλοι στὴν αύλων κομιδία.

Ξέροντε πόδες γίνει στὴ ζωὴ φαρμάκια καὶ καθημούς μᾶς τέτοια κομιδία, καὶ ἔμως στὴ στήηη σφίγγωντες τρελλοί τὸ φειδί ποὺ μᾶς πλέγεται, διώμε, τὴν εὐτριγία.

Ξέροντε πόδες ποτῆρι εἰν' η ζωὴ ὅπου γεμίζει ἀπὸ φαρμάκια καὶ πόδες μέλι, καὶ διώμε τινάριο στὴ ζωῆς γίνεται τονόδηλοι στὴ ζωῆς καὶ κομιδία.

Τὸ ξέροντε πόδες ποτῆρις η ζωὴ νάναι παράδεισος, έδειμ ποτὲ εὐτριγία, μᾶς ἔμεις τινάριο φιγνόμαστε ἐκεῖ ποὺ μᾶς συντριβεῖ τῆς ζωῆς καὶ κομιδία...

Μετάφρ. Κ. ΚΑΙΡΟΦΥΛΑ.

ΓΙΑ ΣΕΝΑ

(Τοῦ LEON DEPONT)

Τοξείρα πόδες ὁ ἔφωτας λίγον παιδὸν βαστᾶ καὶ κάλε φλόγα μέσα μας σὲ λίγο πόδες θὰ σύνηση, καὶ διώμε τὴν πουραπήμενη μου σοῦ πρόσφερα καρδιά ποὺ ή θλιβεῖ μου γιὰ κάρι σου τὴν ἔχει ἀγανάσσει.

Σὰν σ' ἀγαποῦστα τοξείρα πόδες μέρα μὲν νάγδη ποὺ θάβεται τὸ βιζέμια σου πολὺ μακρινὰ ἀπὸ μένα. Τὸ ἄνθος, ἀργά γιὰ γρήγορα, πάντα θὰ μαρτιῇ καὶ λαβαίσῃ μὲ τὸ πέριττο.

Τοξείρα, μὰ δὲν δίστασα οῦτε γιὰ μᾶς στιγμὴ

νὰ σ' ἀγαπήσω, ώραιά μου, καὶ ἀπὸλα νὰ σου προσφέρω τὴ λαμπτηρή φλόγα τὸν θερέτρο...

Τοξείρα, καὶ διώμε τὸν θερέτρο... Τοξείρα, γιὰ σένα νὰ ποταφέρω... Μετάφρ. Δ. Ν. ΓΑΛΑΝΗ